

การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
**A Curriculum Development of Young Speech Activity to Promote Speech
Ability for Grade 4-6 Students**

รุ่งพิรุณ สระทองอ้อย และ จักรกฤษณ์ จันทะคุณ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Rungpirun Srathongoai and Jakkrit Jantakoon

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: rungpiruns65@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ของผู้เรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ดำเนินการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวทดสอบหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ แบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนี้ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย สารการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.24) มีผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.67) และผลการศึกษานำร่องพบว่าเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ
2. นักเรียนมีความสามารถในการพูดสุนทรพจน์หลังเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.64)

* วันที่รับบทความ : 21 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 4 มิถุนายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 5 มิถุนายน 2567

คำสำคัญ: หลักสูตร; กิจกรรมชุมนุม; ความสามารถในการพูดสุนทรพจน์

Abstract

The purposes of this research were 1) to create and verify the curriculum for young speech club activity to promote speech ability 2) to compare the speech ability after participating in the curriculum for young speech club activity to promote speech ability with 75% criterion, and 3) to study students' opinions towards the curriculum for young speech club activity to promote speech ability The research was conducted by research and development methodology. The sample consisted of 25 students in grade 4-6 at Phinphonrat Tangtrongchit 12 School, The Primary Educational Service Area Office Phitsanulok 2, semester 2, academic year 2023. This research used one group posttest only design. The research instruments consisted of the curriculum for young speech club activity to promote speech ability for grade 4-6 students, speech ability test, and students' opinions questionnaire. Data were analyzed by using mean, standard deviation, percentage, and *t- test one sample*.

The research results revealed that:

1.The curriculum for young speech club activity to promote speech ability comprises of 9 elements, including background and significance, principles, purposes, learning substances. curriculum structure, guidelines for learning activities, media and learning resources, measurement and evaluation, and the role of involving personnel. The results of appropriateness of the curriculum were at a high level ($\bar{x}$ = 4.09, S.D. = 0.24) The course materials suitability were at a high level ($\bar{x}$ = 4.14, S.D. = 0.67) and The results of pilot study were operational feasibility

2.The students had the speech ability after participating in the curriculum for young speech club activity to promote speech ability which was higher than the criterion score of 75 at the .05 level of statistical significance.

3.The students' opinions towards the curriculum for young speech club activity to promote speech ability was at the highest level ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.64)

Keywords: Curriculum; Club Activity; Speech Ability

บทนำ

การจะพัฒนาประเทศให้เจริญพื้นฐานสำคัญที่สุดคือการพัฒนาคนเพราะถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญ เมื่อได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องเหมาะสมจะมีความรู้ ความสามารถ และนำความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพและพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นต่อไปได้ การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อคนไทยและผู้คนทั่วโลก ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้การขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญมากเพราะเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้มีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (ทิพรัตน์ ลิทธิวงศ์, 2561)

ประเทศไทยมีภาษาของตนเองซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าโดยก่อให้เกิดเอกภาพ เสริมสร้างคุณภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพคนไทยได้ใช้ภาษาไทยในการพูด การเขียน แสวงหาความรู้ ส่งเสริมภูมิปัญญา และเป็นหลักฐานในการค้นคว้าบันทึกเรื่องราวต่างๆ แสดงให้เห็นว่าไทยเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงตั้งแต่โบราณจนปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้อย่างสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของมนุษย์ต้องอาศัยทักษะหลากหลายด้านมาใช้ในการติดต่อสื่อสารกันซึ่งทักษะการอ่าน การฟัง การเขียน และการพูดทักษะการพูดสื่อสาร เป็นกระบวนการที่สำคัญในการติดต่อกันของมนุษย์ การพูดเป็นการส่งสารที่สำคัญเป็นพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งใช้การพูดเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง กิริยาท่าทาง ดังนั้นการพูดจึงเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ และการฝึกฝน เพื่อให้ความรู้ความบันเทิง โน้มน้าวใจและจรรโลงใจ ช่วยให้ผู้พูดและผู้ฟังเกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อกัน ก่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิผลและบรรลุวัตถุประสงค์ของการพูด ซึ่งการเรียนรู้หลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการพูดจะเป็นพื้นฐานสำคัญ เป็นแนวทางในการนำไปฝึกฝนและพัฒนาทักษะการพูดให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประเสริฐ บุญเสริม (2554 : 1) กล่าวว่า การใช้ถ้อยคำน้ำเสียง และกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง การพูดในที่สาธารณะนั้นคือการพูดที่มีผู้ฟังเป็นจำนวนมาก และเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้พูดได้แสดงความสามารถเฉพาะตัวในทักษะการพูดและการแก้ไขปัญหาเฉพาะ ซึ่งผู้พูดต้องสนใจปฏิบัตการตอบสนองของผู้ฟังทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อปรับเทคนิคการพูดให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพูดแต่ละครั้ง ฉะนั้นการฝึกพูดในที่สาธารณะจึงเป็นวิธีที่ดีในการปรับปรุงบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอกเพื่อการเป็นนักพูดที่ดี

การพูดสุนทรพจน์ซึ่งเป็นประเภทหนึ่งของการพูดต่อชุมชนชนหรือการพูดในที่สาธารณะ (Public Speaking) มีวัตถุประสงค์ของการพูดชัดเจน เช่น พูดเพื่อบอกเล่า จูงใจ กระตุ้นเร้าให้ผู้ฟังเชื่อ คล้อยตาม ร่วมมือ และปฏิบัติตาม จึงถือเป็นการพูดขั้นสูงมีความสอดคล้องกับทักษะ Soft Skill ที่จำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพในการใช้ชีวิตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมปัจจุบันเพราะเป็นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในรูปแบบหนึ่ง

โรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้มีการจัดกิจกรรมชุมนุมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย แต่ยังไม่มีการชุมนุมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถหรือทักษะเกี่ยวกับการพูดสุนทรพจน์ และจากแนวทางการพัฒนาคุณผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 2 กล่าวว่า ต้องจัดการศึกษาตามขีดความสามารถของผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความถนัดและศักยภาพของแต่ละ

บุคคล วางรากฐานการศึกษาเพื่ออาชีพให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ.2566-2570 สพป.พล.2 : 4)

กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร และกิจกรรมชุมนุม ชมรม ซึ่งกิจกรรมชุมนุม เป็นการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวการจัดกิจกรรมนั้นสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน (แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : 3-7)

การจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นต้องตระหนักถึงกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตามระดับพัฒนาการในทุกๆ ด้านทั้งร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญาในศตวรรษที่ 21 ถือว่าทักษะที่มีความสำคัญที่สุดนั่นคือทักษะการคิดและทักษะการใช้ชีวิต การแก้ปัญหานี้ อาจจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้การพูดสาธารณะง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ขึ้นมาใหม่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการออกแบบจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ วิธีการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับผู้เรียน อีกทั้งกิจกรรมชุมนุม เป็นการจัดกิจกรรมที่ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้ความสำคัญกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนและกิจกรรมชุมนุมสามารถบูรณาการองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีความกว้างขวางลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพที่มีในตนอย่างเต็มที่ (เกษณรังค์ เตชะสิริสุขสกุล, 2560)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจ พัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ของผู้เรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยใช้กระบวนการการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 กลุ่มประชากรคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 ที่สมัครเข้าร่วมในหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ จำนวน 25 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมและเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมโดยประยุกต์ใช้แนวคิดและหลักการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด ทาบา ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สาระการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3.2 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมและเอกสารประกอบหลักสูตร กิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

3.3 แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ กำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์ โดยมีประเด็น ดังนี้ 1) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) สื่อการเรียนรู้ และสร้างแบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง โดยเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

3.4 แบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีขั้นตอน ดังนี้ ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ในครั้งนี้ผู้วิจัยปรับมาจากสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2563 : 9) การประเมินทั้ง 3 ด้าน ด้านละ 3 ข้อย่อย รวม 9 ประเด็นประเมิน กำหนดสถานการณ์นำเสนอข้อมูล 5 สถานการณ์เลือกหัวข้อจากการสุ่มโดยวิธีการจับสลาก นำแบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) เพื่อพิจารณาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 นำแบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนกลุ่มนำร่องเพื่อนำแบบเกณฑ์การประเมินความสามารถ การพูดจากกรรมการทั้ง 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูสอนภาษาไทย 1 คน มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นระหว่าง กรรมการ (Inter - rater Reliability) ซึ่งผลการประเมินของกรรมการ ทั้ง 2 คน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 ซึ่งถือว่าความน่าเชื่อถือ ของผู้ประเมินมีความสอดคล้องกันในระดับดีมาก จากนั้นจัดทำแบบวัดความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

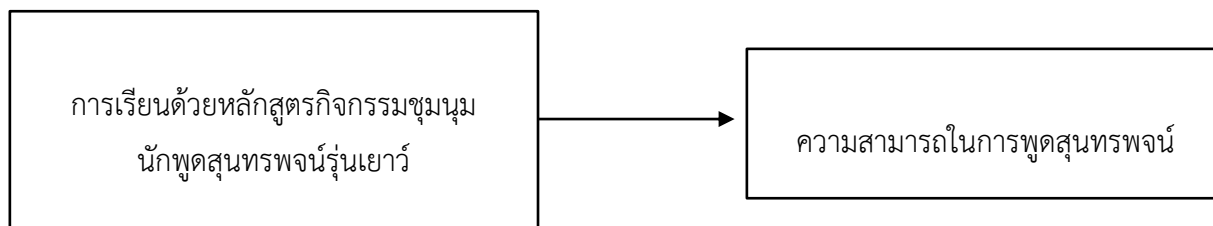
3.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและการสร้างแบบสอบถาม กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ประกอบด้วยด้าน ปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Output) จำนวน 18 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของการประเมินเชิงระบบ IPO Model

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษานำร่องโดยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ผลด้วยการทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยค่าสถิติทดสอบที (t- test one sample) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์กับเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังเรียนด้วยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. ผลการสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ทำให้ได้หลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ดังนี้

1.1 หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1.ความเป็นมาและความสำคัญ 2. หลักการ 3. จุดมุ่งหมาย 4. สาระการเรียนรู้ 5. โครงสร้างหลักสูตร 6. แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8. การวัดและประเมินผล 9. บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.2 เอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. คำนำของเอกสารประกอบหลักสูตร 2. คำแนะนำสำหรับครู 3. โครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม 4. แผนการจัดการเรียนรู้ 5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แสดงดังตาราง 2

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ความเป็นมาและความสำคัญ	3.67	0.58	มาก
2. หลักการ	3.89	0.53	มาก
3. จุดมุ่งหมาย			
3. จุดมุ่งหมาย	4.45	0.39	มาก
4. สารการเรียนรู้	4.22	0.65	มาก
5. โครงสร้างหลักสูตร	4.17	0.90	มาก
6. แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.69	มาก
7. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.11	0.58	มาก
8. การวัดและประเมินผล	3.93	0.46	มาก
9. บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	4.06	0.50	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.24	มาก

จากตาราง 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D.= 0.24) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า จุดมุ่งหมายมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D.= 0.39) รองลงมาคือ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= 0.69) สารการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= 0.65) โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D.= 0.90) สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.58) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.50) การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D.= 0.46) หลักการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D.= 0.53) และความเป็นมาและความสำคัญมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.58) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แสดงดังตาราง 3

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คำนำของเอกสารประกอบหลักสูตร	4.33	0.87	มาก
2. คำแนะนำสำหรับครู	3.95	0.58	มาก
3. โครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม	4.33	0.69	มาก
4. แผนการจัดการเรียนรู้	4.17	0.79	มาก
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.92	0.44	มาก
เฉลี่ยรวม	4.14	0.67	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร โดย ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, S.D.= 0.67) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คำนำของเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมการจัดการจัดกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= 0.87) และโครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= 0.69) เช่นเดียวกัน รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D.= 0.79) คำแนะนำสำหรับครูมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= 0.58) และ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D.= 0.44) ตามลำดับ

4. ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ไปทดลองใช้ พบว่า หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ในการปฏิบัติสามารถนำไปใช้ได้จริง

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้หลักสูตร กิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 แสดงผลดังตาราง 4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทาง สถิติของการทดสอบเปรียบเทียบ เกณฑ์ร้อยละ 75 กับการทดสอบ ความสามารถในการพูดสุนทรพจน์หลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	25	100	83.28	6.37	83.28	6.50	0.0000

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า การทดสอบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์หลังเรียนโดย หลักสูตรกิจกรรม ชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 83.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.28 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบหลังเรียนพบว่าคะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูด สุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ตาราง 4 แสดงผลความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์ รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	4.10	0.94	เห็นด้วย
2. ด้านกระบวนการ (Process)	4.74	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านผลผลิต (Output)	4.69	0.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เฉลี่ยรวม	4.51	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 5 พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อการเรียนโดย หลักสูตร กิจกรรม ชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ด้วยรูปแบบการประเมินเชิงระบบ (IPO Model) โดยภาพรวมมีนักเรียนมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.51$, S.D.= 0.64) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักเรียนมี ความคิดเห็นต่อด้านกระบวนการ (Process) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.74$, S.D.= 0.51) รองลงมา

คือ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านผลผลิต (Output) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.80$, S.D.= 0.50) และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.94) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรครบทุกด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สารการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และในภาพรวมองค์ประกอบของเอกสารประกอบหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้ได้องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญอย่างครบถ้วน จึงสามารถพัฒนาหลักสูตรตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สอดคล้อง กับทาบ (Taba, 1962 : 10) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรโดยเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ ตรวจสอบสภาพปัญหาและความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้เรียน กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนหลังจากได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการแล้ว พิจารณาเลือกเนื้อหาสาระ จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ โดยเนื้อหาสาระที่เลือกได้ต้องนำมาจัดลำดับ คำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่าย วุฒิภาวะ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องคัดเลือกประสบการณ์เรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดำเนินการการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง และประเมินผล โดยที่ หลักสูตรควรมีองค์ประกอบ 4 ประการคือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและอัตราเวลาเรียน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับ วรพรรณ บัวขาว (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟัง การพูด และ ความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าหลักสูตรมีองค์ประกอบ ดังนี้หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และการวัดประเมินผล พร้อมด้วยเอกสารประกอบหลักสูตร และมีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไปทดลองนำร่อง (Pilot Study) ก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ จักรกฤษณ์ จันทะคุณ (2557) ที่มีการพัฒนาหลักสูตรก่อนการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการทดลองนำร่อง (Pilot Study) สอดคล้องกับ พิศาล เครือลิต (2565) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ธารีเกษ (2559), ณัชฌิชา โพธิ์ใจ (2560), เนาวรัตน์ มะลีลาเต๊ะ (2563) (อ้างถึงใน พิศาล เครือลิต 2565 : 157-161) ที่ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ยกร่างหลักสูตรนำหลักสูตรไปทดลองใช้และปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ ด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร จึงทำให้หลักสูตรมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้จริง

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ สามารถอธิบาย ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ได้ปฏิบัติตามการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด คือผู้เรียนได้เลือกเรียนกิจกรรมชุมนุมตามความถนัดและความสนใจ อีกทั้งกิจกรรมชุมนุมนี้เป็นการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติการพูดสุนทรพจน์จริง ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ส่งผลให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยการปฏิบัติจริง มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตามลำดับขั้นของการพูดสุนทรพจน์ คือขั้นเตรียมเนื้อหา วิธีการนำเสนอ ภาษาลีลาการนำเสนอซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เป็นไปตามแนวทางการพูดสุนทรพจน์ของ ปิยนารถ พิทักษ์พรหม (2554) ที่ได้เสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมในการพูด สุนทรพจน์ไว้ว่า สุนทรพจน์ที่ดีควรนำเสนอข้อคิดใหม่ๆ โน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความประทับใจหรือพอใจ คล้อยตาม และกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจ รู้สึกร่วมในความคิดสร้างสรรค์ การเตรียมความพร้อมในการพูดสุนทรพจน์ในที่สาธารณะเบื้องต้น มี 3 ประการ คือ การเตรียมเนื้อหา (Matter) วิธีการนำเสนอ (Method) ภาษาลีลาการนำเสนอ (Manner) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก ทำให้การพูดสุนทรพจน์มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ นันทา ทองทวีวัฒน์ (2563) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะและศิลปะการพูดในที่ประชุมชนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดและศิลปะการพูด ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการพูดนั่นคือ การเลือกหัวข้อในการพูด การเตรียมเนื้อหาในการพูดการฝึกซ้อมในการพูด การแสดงออกในที่ประชุมชน การวิเคราะห์ปัญหาในการพูด ได้แก่ปัญหาด้านการใช้ภาษาปัญหาเรื่องเนื้อหา และปัญหาด้านบุคลิกภาพ เพราะสื่อสารไปยังผู้ฟังตามวัตถุประสงค์ของตนด้วยบุคลิกภาพที่น่าสนใจจะชวนให้ติดตาม และแนวทางพัฒนาการทักษะและศิลปะการพูดในที่ประชุมชนประกอบด้วยการใช้ภาษา การลำดับความคิด การเรียบเรียงคำพูดการแสดงออกโดยเฉพาะภาษาที่ใช้ควรเป็นถ้อยคำที่เข้าใจง่ายและถูกต้องตรงตามความหมาย และรูปแบบการพัฒนาทักษะการพูดและศิลปะการพูดในที่ประชุมประกอบด้วยการเตรียมตัวผู้พูด การวิเคราะห์ผู้ฟัง การกล่าวในโอกาสต่างๆ และการประเมินผล การพูดส่วนรูปแบบการพัฒนาศิลปะการพูดในที่ประชุมชน ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการ คือ วัจนลีลาในการพูด ศิลปะการใช้ถ้อยคำในการพูด และการกล่าวสุนทรพจน์ สอดคล้องกับแนวทาง การจัดกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์

3. ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากต่อการเรียน โดย หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาการพูดสุนทรพจน์ เกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถูกต้อง และการให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ทำให้เกิดความคิดเห็นในเชิงบวกเพราะมีความสุขในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ กิตติกัญฐาภรณ์ การณประชา (2563) ได้ศึกษาการหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "การเป็นผู้ประกอบการ" ตามแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อการเรียนตามหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "การเป็นผู้ประกอบการ" ในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนตามหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "การเป็นผู้ประกอบการ" อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ ฤกษ์ณรงค์ เตชะสิริสุขสกุล (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "Life Plus+" เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเรื่องเพศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมีต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "Life Plus+" ในภาพรวม ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "Life Plus+" และผู้วิจัยเลือกรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินเชิงระบบ ของ โชเคอร์ เบค และคณะ (Schoder bok et al., 1990) ในลักษณะรูปแบบของการประเมินเชิงระบบ IPO Model มาใช้กับการประเมินหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบการสำคัญ 3 ส่วน (สงัด อุทรานันท์ 2537 : 1-10) โดยได้ประเมินผลหลักสูตร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Output) การประเมินความคิดเห็น ซึ่งเป็นกระบวนการการประเมินหลักสูตรที่เป็นระบบและได้รับการยอมรับ สอดคล้องกับ พิศาล เครือลิต (2565) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนการประเมินผลหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถาม ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้หลังการทดลองใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.39) ซึ่งใช้การประเมินเชิงระบบ IPO Model เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 จากผลการวิจัยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมนักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ แต่ควรประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทหรือธรรมชาติของนักเรียน

1.2 ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม นักพูดสุนทรพจน์รุ่นเยาว์ ให้เข้าใจ เพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ส่งเสริมความสามารถในการพูดสุนทรพจน์ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ในการทำกิจกรรมชุมนุม ครูผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาความสามารถในการพูดสุนทรพจน์

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรทำการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมหรือหลักสูตรชุมนุมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของผู้เรียนในด้านการพูดในที่สาธารณะในรูปแบบต่างๆนอกเหนือจากการพูดสุนทรพจน์ เช่น การพูดถ้อยแถลง การพูดประชาสัมพันธ์ การพูดโฆษณา

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 การวิจัยในครั้งนี้ใช้การทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้การเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียนได้

3.2 ควรทำการวิจัยและพัฒนาความสามารถในการพูดสุนทรพจน์โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนเพื่อให้สอดคล้องกับปัจจุบัน เช่น การสอนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ การทำแอปพลิเคชันสำหรับการสอนสุนทรพจน์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กฤษณ์วงศ์ เตชะสิริสุขสกุล. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "Life Plus+" เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเรื่องเพศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- กิตติกัญฐากรณ์ การุณประชา. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม "การเป็นผู้ประกอบการ" ตามแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จักรกฤษณ์ จันทะคุณ. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสำนึกในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษาดุสิตบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทา ทองทวีวัฒน์. (2563). *แนวทางการพัฒนาทักษะและศิลปะการพูดในที่ประชุมชนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- พิศาล เครือลิต. (2565). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างคุณลักษณะอยู่อย่างพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษาดุสิตบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรพรรณ บัวขาว. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สังต์ อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace.